En als nu Dr. Kuyper bespeurt, dat er tusschen hem en mij eene verwijdering is ontstaan, dan heeft hij geen recht om te klagen, en te spreken van iets, dat den schijn nadert van een complot; *hij* heeft de verwijdering gemaakt, door iemand, die, welke ook zijne fouten mogen zijn, juist *niet* complotteert, en juist van intrigues om listig een doel te bereiken of zichzelf op te dringen een afkeer heeft, op zulk eene ongerijmde wijze te beoordeelen, en hem te beschouwen en voor te stellen als een intrigant. Natuurlijk wordt de betrokken persoon daardoor afgestooten.

En hebben nu de driestarren de strekking om de breuk open te leggen, te heelen en tot verzoening en overleg te komen? Tot verzoening en overleg ook met mij? *Ik moet er duidelijker blijken van zien, dan de genummerde driestarren verschaffen.* Zij maken het immers niet beter maar erger.

Laat ons ten slotte bij dit punt stilstaan, want dit is het, waaromtrent klaarheid noodzakelijk is.

Ik heb mij indertijd, reeds vóór de genummerde driestarren waren begonnen, naar aanleiding van eene buitengewoon onjuiste opmerking van *De Standaard* aan het adres van mijn Kabinet de vraag veroorloofd: Wat *beteekent,* in het „bestand", dat vuren op eigen mannen?

De Standaard heeft daarin een soort verzoek om uitstel van executie gezien. Ten onrechte; door te wijzen op het bestand, wilde ik slechts de scherpte der actie tegen de eigen mannen, die nu het *eenige* mikpunt waren, doen uitkomen. Ik vroeg: wat *beteekent* dit vuren op eigen mannen? En op die vraag is nog geen duidelijk antwoord gegeven.

De driestarren zeggen te bedoelen het openleggen en heelen van eene breuk; dus zij moeten naar waarheid toonen wat er hapert, en den weg banen tot verzoening en overleg. Zij zijn, *hoofdzakelijk,* blijkens het postscriptum, gericht tegen mij. Zij zouden dus naar waarheid moeten toonen wat er hapert tusschen Dr. Kuyper en mij en den weg moeten banen tot verzoening en overleg tusschen Dr. Kuyper en mij.

Maar zij leggen *niet* naar waarheid open, wat er hapert;